

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net

Четвртак, 22. март 2007. године
БАЊА ЛУКА
Број 20 Год. XVI

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Zepfer комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61

282

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈАВНОМ РЕДУ И МИРУ

Проглашавам Закон о јавном реду и миру, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 1. марта 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о јавном реду и миру није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-222/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН

О ЈАВНОМ РЕДУ И МИРУ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Предмет Закона

Овим законом прописују се прекршаји јавног реда и мира и прекршајне санкције које се изричу починиоцима прекршаја.

Члан 2.

Значење израза

(1) Јавни ред и мир, у смислу овог закона је усклађено стање међусобних односа грађана настало њиховим понашањем на јавном мјесту и дјеловањем органа и служби у јавном животу, ради обезбјеђивања једнаких услова за остваривање права грађана на личну безбједност, мир и спокојство, приватни живот, слободу кретања, заштиту људског достојанства и права малолјетника и других лица.

(2) Под прекршајима јавног реда и мира сматрају се: прекршаји против функционисања државних органа и јавних служби; прекршаји против интереса малолјетника и других лица и остали прекршаји који су учињени на јавном мјесту.

(3) Под јавним мјестом у смислу овог закона подразумева се мјесто на којем је слободан приступ појединачно неодређеним лицима без услова или под одређеним условима, као и просторије државних органа, предузећа, других правних лица и других мјеста када је усљед близине или изложености виду или чујности извршеном радњом дошло до узнемиравања или негодовања грађана.

Члан 3.

Прекршајне санкције

За прекршаје прописане овим законом изричу се: новчана казна и заштитне мјере.

ІІ - ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

Члан 4.

Добровољни прилози

Добровољни прилози грађана могу се прикупљати у складу са одредбама овог закона.

Члан 5.

Право прикупљања добровољних прилога

(1) Добровољне прилоге, као и друге видове помоћи могу прикупљати предузећа и друга правна лица, хуманитарне и друге организације, грађани и њихова удружења уз претходну пријаву, која се подноси надлежној организационој јединици Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: надлежном органу), према мјесту пребивалишта физичког лица, односно према сједишту правног лица, најкасније пет дана прије почетка прикупљања.

(2) Потврду о пријави из става 1. овог члана надлежни орган дужан је да изда подносиоцу пријаве у року од 24 часа.

Члан 6.

Пријава за прикупљање добровољних прилога

(1) Пријава за прикупљање добровољних прилога садржи име организације за прикупљање, име и презиме физичких лица која ће прикупљати прилоге, циљ, мјесто и вријеме трајања прикупљања.

(2) Пријава за прикупљање добровољних прилога није потребна у следећим случајевима:

а) за прилоге који се прикупљају у оквиру предузећа или неког другог правног лица ради постизања заједничких циљева и задовољавања посебних потреба радника,

б) ако прикупљање организује мјесна заједница на својој територији или скупштина етажних власника, ради одређених циљева у оквиру активности мјесне заједнице, односно заједнице етажних власника,

в) прилози умјесто карата за културне манифестације које организују политичке организације и удружења грађана, у складу са програмом својих активности.

ІІІ - ПРЕКРШАЈИ ЈАВНОГ РЕДА И МИРА

1. Основни прекршаји јавног реда и мира

Члан 7.

Свађа, вика, вриска и непристојно понашање

Ко нарушава јавни ред и мир свађом, виком, вриском, извођењем или репродукцијом музичких садржаја или текстова, ношењем или истицањем симбола, слика, цртежа

или текстова, непристојног, увредљивог или узнемиравајућег садржаја и другим непристојним или дрским понашањем, казниће се новчаном казном од 50 до 300 КМ.

Члан 8. Вријеђање

Ко грубим вријеђањем другог лица или другим безобзирним понашањем изазове осјећање физичке угрожености или узнемирености грађана, казниће се новчаном казном од 200 до 800 КМ.

Члан 9.

Вршење физиолошких потреба и показивање
полног органа

Ко врши физиолошку потребу или покаже полни орган или друге интимне дијелове тијела другима на јавном мјесту, казниће се новчаном казном од 200 до 800 КМ.

Члан 10.

Неовлашћено прикупљање добровољних прилога

Ко прикупља добровољне прилоге и друге видове помоћи супротно одредбама чл. 4, 5. и 6. овог закона, казниће се новчаном казном од 200 до 800 КМ.

Члан 11.

Угрожавање безбједности пријетњом напада
на живот и тијело

Ко угрожава безбједност или изазива осјећање угрожености другог или њему блиског лица пријетњом да ће напасти на његов живот или тијело, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

Члан 12.

Туча и физички напад

Ко нарушава јавни ред и мир изазивањем, учествовањем у тучи или физичким нападом на другог, казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

Члан 13.

Коцкање

(1) Ко се коцка на јавном мјесту за новац или другу корист или уступа у ту сврху просторије, осим у случајевима коцке која се одвија у за то намијењеним просторијама које су регистроване за ту врсту дјелатности, казниће се новчаном казном од 400 до 1.000 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће и друго правно лице новчаном казном од 2.000 до 6.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу, казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 400 до 1.000 КМ.

Члан 14.

Употреба пиротехничких средстава

(1) Ко пали пиротехничка или експлозивна средства на мјестима и на начин којим изазива узнемиреност грађана, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће и друго правно лице новчаном казном од 2.000 до 6.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 400 до 1.000 КМ.

Члан 15.

Узнемиравање грађана буком

(1) Ко нарушава мир других на јавном мјесту у времену од 15.00 до 17.00 часова и од 22.00 до 6.00 часова извођењем музичких и других садржаја, коришћењем музичких инструмената, радио и телевизијских пријемника и других звучних уређаја, као и механичких извора буке и звучних сигнала (мотора и сл.), казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће и друго правно лице новчаном казном од 3.000 до 9.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 500 до 1.300 КМ.

Члан 16.

Неовлашћена употреба оружја

(1) Ко неовлашћено употреби оружје, казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

(2) Ако учинилац прекршаја из става 1. овог члана угрози безбједност лица или имовине или изазове осјећање узнемирености грађана, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

(3) Неовлашћеном употребом оружја из ст. 1. и 2. овог члана сматра се: испаливање хитаца из оружја, показивање оружја на јавном мјесту или руковање оружјем на начин којим се може изазвати застрашивање или угрожавање безбједности људи или имовине.

(4) Под оружјем у смислу овог члана подразумијева се: ватрено оружје, ваздушно оружје, распрскавајуће и гасно оружје, хладно оружје, оружје са тетивом и посебно оружје.

Члан 17.

Уживање дроге

Ко ужива опојну дрогу на јавном мјесту или психотропне супстанце, као и лице које се бави продајом, односно препродајом дроге, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

Члан 18.

Пропуштање пријављивања нарушавања јавног реда и
мира у угоститељском објекту

Власник угоститељског објекта или лице коме је повјерено вођење угоститељског објекта које пропусти да пријави нарушавање јавног реда у угоститељском објекту, казниће се новчаном казном од 200 до 800 КМ.

Члан 19.

Проституција

(1) Ко се бави проституцијом, казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

(2) Ко изнајмљује, односно уступа просторије ради проституције, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

(3) За прекршај из става 2. овог члана казниће се предузеће и друго правно лице новчаном казном од 4.000 до 12.000 КМ.

(4) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршаје из става 1. овог члана новчаном казном од 500 до 1.300 КМ.

Члан 20.

Врачање

(1) Ко се бави врачањем, прорицањем судбине или сличним обмањивањем, или ко објављује огласе, пропаганда или на други начин грађане позива или подстиче да се подвргну врачању или прорицању судбине, или ко у врачању на било који начин помаже лицу које се бави тим активностима, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће и друго правно лице новчаном казном од 4.000 до 12.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршаје из става 1. овог члана новчаном казном од 500 до 1.300 КМ.

2. Прекршаји против функционисања државних органа и јавних служби

Члан 21.

Уништавање јавних огласа и објава

Ко неовлашћено поцијепи, уклони или на други начин оштети јавне огласе или објаве или предмете које су поставили државни органи или локални органи власти или изборне огласе истакнуте у складу са прописима или

ко спрјечи њихово истицање, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

Члан 22.

Ограничење кретања на одређеном простору

Ко не поступи по наредби или рјешењу државног органа у вези са ограничењем или забраном кретања или задржавања лица на одређеним јавним мјестима или подручјима или ко се не удаљи из групе коју је овлашћени припадник полиције упозорио да се разиђе, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

Члан 23.

Лажно представљање

Ко се лажно представља као службено лице државног органа, одговорно лице предузећа или другог правног лица, или ко неовлашћено носи њихове службене ознаке или униформе или службене легитимације, или ко употреби лажне личне податке као своје или ко потврди туђе лажне личне податке као тачне - казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

Члан 24.

Ометање државних органа у вршењу јавних функција

Ко омета или спречава дјеловање државних органа, предузећа и других правних лица која врше јавна овлашћења или њихове службенике да врше своје функције, или ко не поступи на лицу мјеста по законитом захтјеву или наређењу њиховог службеног лица - казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

3. Прекршаји против интереса малољетника и других категорија лица

Члан 25.

Послуживање алкохола

(1) Ко при промету алкохолних пића која се тропе на лицу мјеста даје алкохолна пића очигледно пијаном лицу, малољетнику млађем од 18 година, душевно болесном лицу или лицу заосталог душевног развоја, или ко подстиче ова лица на узимање алкохола, казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће, друго правно лице новчаном казном од 3.000 до 9.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу, односно власник угоститељског објекта, казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 500 до 1.300 КМ.

Члан 26.

Просјачење

(1) Ко просјачи, казниће се новчаном казном од 200 до 800 КМ.

(2) Ко присиљава или наводи на просјачење малољетно лице, душевно болесно лице или лице заосталог душевног развоја, казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

Члан 27.

Пропуштање обавезе старања о малољетнику

(1) Родитељ, усвојилац, односно старалац малољетника који је учинио прекршај против јавног реда и мира прописан овим законом, ако је извршење прекршаја последица њиховог пропуштања дужног старања о малољетнику, а у могућности су да такав надзор врше - казниће се новчаном казном од 400 до 1.200 КМ.

(2) Ако малољетник млађи од 18 година учини прекршај јавног реда и мира од 23.00 часа до 6.00 часова, његов родитељ, усвојилац, односно старалац казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

4. Остали прекршаји јавног реда и мира

Члан 28.

Препродаја улазница

(1) Ко врши, организује или омогућава препродају улазница за спортске и друге приредбе по цијени већој од

стварне цијене улазнице, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће или друго правно лице новчаном казном од 2.000 до 6.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 400 до 1.000 КМ.

Члан 29.

Угрожавање пролазника

(1) Ко стави или држи испред зграде или ограде, односно на згради или огради уређај или предмет који може угрозити пролазника или му нанијети штету, или ко такве предмете избаци на улицу, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузеће или друго правно лице новчаном казном од 2.000 до 6.000 КМ.

(3) Одговорно лице у предузећу и другом правном лицу казниће се за прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 400 до 1.000 КМ.

Члан 30.

Држање опасних животиња без надзора

Ко без надзора или заштитних средстава држи и води опасне животиње које другог могу да престраше или повриједи или ко на јавном мјесту злоставља животиње, казниће се новчаном казном од 300 до 900 КМ.

IV - ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ

Члан 31.

Изрицање заштитних мјера

(1) Предузећу или другом правном лицу које се бави угоститељском дјелатношћу, њиховом одговорном лицу, односно власнику угоститељског објекта, или лицу коме је повјерено вођење угоститељског објекта, за прекршаје из чл. 13, 14, 15, 17, 18. и 24. може се изрећи заштитна мјера забране вршења угоститељске дјелатности до шест мјесеци.

(2) Ако се приликом изрицања казни за прекршаје из чл. 13, 15, 18. и 24. утврди да је лице из става 1. овог члана у току посљедње двије године било правоснажно кажњено за неки од прекршаја предвиђен у наведеним члановима, том лицу ће се обавезно изрећи заштитна мјера из става 1. овог члана.

(3) За прекршаје из чл. 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 25. и 28. овог закона може се изрећи и заштитна мјера одузимања предмета који су употребљени или су били намијењени за извршење прекршаја или су настали извршењем прекршаја.

(4) Лицу које због уживања алкохола и опојних дрога учини прекршај из члана 17. овог закона може се изрећи и заштитна мјера - ванболничко лијечење од зависности.

(5) Заштитне мјере по одредбама ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана могу се изрећи и ако казна за прекршај није изречена.

Члан 32.

Неизвршавање заштитних мјера

Учиниоца прекршаја који поступи противно изреченој заштитној мјери коју му је изрекао надлежни орган због учињеног прекршаја јавног реда и мира, казниће се новчаном казном од 500 до 1.500 КМ.

V - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

Овлашћење других органа за доношење подзаконских прописа

Скупштине градова и општина могу својим одлукама, у складу са чл. 1. и 2. овог закона, прописати и друге прекршаје јавног реда и мира који нису прописани овим законом.

Члан 34.

Престанак примјене важећег закона

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о јавном реду и миру ("Службени гласник Републике Српске", број 25/02).

Члан 35.

Ступање на снагу и почетак примјене Закона

Овај закон ступа на снагу осмог дана након објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-388/07
1. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

283

На основу тачке 2. Амандмана ХЛ на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УСЛОВИМА ПРОДАЈЕ АКЦИЈА ПРЕДУЗЕЋА ИЗ ОБЛАСТИ НАФТНЕ ИНДУСТРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о условима продаје акција предузећа из области нафтне индустрије Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о условима продаје акција предузећа из области нафтне индустрије Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-217/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Милан Јелић, с.р.

ЗАКОН

О УСЛОВИМА ПРОДАЈЕ АКЦИЈА ПРЕДУЗЕЋА ИЗ ОБЛАСТИ НАФТНЕ ИНДУСТРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови продаје акција предузећа из области нафтне индустрије Републике Српске: "Рафинерија нафте" а.д. Брод, "Рафинерија уља Модрича" а.д. Модрича и "Петрол" а.д. Бања Лука (у даљем тексту: предузећа).

Члан 2.

(1) Предмет продаје су акције предузећа из члана 1. овог закона које су у власништву Републике Српске и Фонда реституције Републике Српске.

(2) Под истим условима и истом купцу и Фонд ПИО ће продати своје акције предузећа из члана 1. овог закона.

(3) На купца акција из ст. 1. и 2. овог члана, као стипендијара, неће се примјењивати одредбе Закона о преузимању акционарских друштва ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02 - II дио).

Члан 3.

(1) Под условима продаје акција предузећа, у смислу овог закона, подразумијевају се услови који омогућавају постизање циљева приватизације прописаних Законом о приватизацији државног капитала у предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 51/06 и 1/07).

(2) Услови из става 1. овог члана односе се на начин регулисања обавеза предузећа са стањем на дан 30. септембар 2006. године, а у циљу ефикасније приватизације.

Члан 4.

(1) Обавезе предузећа према повјериоцима, осим обавеза по основу пореза и доприноса, измириће Влада Републике Српске, као продавац (у даљем тексту: Влада), у износу који за ту намјену обезбјеђује купац, а у складу са уговором о продаји акција.

(2) У случају да средства из става 1. овог члана нису довољна за измирење обавеза предузећа и преостали износ обавеза ће измити Влада.

(3) Средства за измирење обавеза из ст. 1. и 2. овог члана обезбједиће, односно гарантоваће Влада у року од три мјесеца од датума ступања на снагу уговора о продаји акција предузећа.

Члан 5.

Обавезе предузећа по основу пореза и доприноса (главница и камата), у износу до 133.335.046 КМ, репрограмирају се у складу са овим законом, а обавезе изнад наведеног износа се отписују.

Члан 6.

(1) Обавезе предузећа из члана 5. овог закона репрограмирају се бескаматно на рок од девет година, уз грејс период од четири године и с роком отплате од педесет једнаких мјесечних рата, након истека грејс периода.

(2) Даном ступања на снагу уговора о продаји акција бришу се хипотеке које су укњижене на некретностима предузећа у корист Министарства финансија - Пореска управа, ради обезбјеђења потраживања.

Члан 7.

(1) Министарство финансија доноси одговарајуће рјешење о финансијском реструктурирању обавеза предузећа према овом закону, на основу којег се закључује споразум са надлежним органом.

(2) Уколико предузећа не измирују редовно доспјеле текуће пореске обавезе, као и обавезе по репрограму на основу закљученог споразума из става 1. овог члана, наведени споразум сматраће се раскинутим, а све неизмирене обавезе које су биле предмет репрограма доспијевају за наплату.

Члан 8.

(1) Обавезе предузећа из члана 5. које се репрограмирају у складу са овим законом, отписују се уколико Влада, као продавац, претходно није испунила уговорну обавезу према купцу, до износа неиспуњене обавезе, у случајевима:

- обавеза предузећа насталих прије 30. септембра 2006. године, а које нису исказане у финансијским извјештајима предузећа на тај дан;

- негативних промјена имовинског или финансијског стања предузећа, осим трошкова редовног пословања, у односу на билансе предузећа на дан 30. септембар 2006. године;

- неизмирења обавеза предузећа према члану 4. овог закона.

(2) Одлуку о отпису обавеза из става 1. доноси Влада, на основу документованог и усаглашеног захтјева купца.

Члан 9.

У случају да овај закон садржи другачија рјешења у односу на друге законе, примјењиваће се одредбе овог закона.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-393/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

284

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ФИНАНСИРАЊУ ПОСЛОВА ПРЕМЈЕРА И УСПОСТАВЉАЊА КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ**

Проглашавам Закон о финансирању послова премјера и успостављања катастра непокретности, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о финансирању послова премјера и успостављања катастра непокретности није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-220/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН**О ФИНАНСИРАЊУ ПОСЛОВА ПРЕМЈЕРА И УСПОСТАВЉАЊА КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ****Члан 1.**

Овим законом уређују се извори и начин обезбјеђивања средстава потребних за финансирање послова премјера и успостављања катастра непокретности из Програма послова премјера и успостављања катастра непокретности, за период од десет година (у даљем тексту: Програм).

Члан 2.

(1) За финансирање послова премјера и успостављања катастра непокретности из Програма обезбјеђују се средства из следећих извора:

- а) републичког буџета;
- б) средстава општина на чијем подручју се изводе радови из Програма;
- в) доприноса од инвестиција за грађевинске објекте.

(2) Средства из претходног става утрошиће се:

- а) за премјер и успостављање катастра непокретности и
- б) за рјешавање имовинско-правних односа.

(3) Средства из става 1. овог члана утврдиће се планом послова премјера и успостављања катастра непокретности, за сваку годину, а на основу Програма.

Члан 3.

(1) Република Српска ће из републичког буџета, у периоду трајања Програма, обезбиједити потребна средства за реализацију Програма у складу са Законом о буџетском систему Републике Српске и буџетом Републике за сваку годину.

(2) Програм ће се реализовати у дијелу који је могуће финансирати, у складу са одобреним средствима из буџета Републике Српске и оствареним средствима из осталих извора, за текућу годину.

Члан 4.

(1) Општина или град на чијем се подручју врше послови из Програма обезбиједиће средства у износу од 14% вриједности радова који се на њеном подручју изводе.

(2) Висину средстава из претходног става за сваку општину, односно град утврђује Влада Републике Српске, годишњим планом послова премјера и успостављања катастра непокретности.

Члан 5.

(1) Инвеститори грађевинских објеката уплаћују допринос од 0,3% предрачунске вриједности грађевинских радова за финансирање послова из Програма.

(2) Обрачун средстава из претходног става врши орган надлежан за послове грађења.

(3) Инвеститору се неће издати одобрење за грађење док не поднесе доказ да је уплатио допринос из става 1. овог члана.

(4) Општински, односно градски орган управе који је надлежан за послове грађења обавезан је квартално достављати Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове број издатих одобрења са предрачунским вриједностима грађевинских радова и у складу са тим уплаћени допринос.

Члан 6.

Средства обезбијеђена по овом закону која се не утроше у једној години преносе се за исту намјену у наредну годину.

Члан 7.

Права и дужности носиоца средстава утврђених овим законом врши Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-390/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Игор Радјичић**, с.р.

285

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о раду, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 1. марта 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о раду није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-223/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДУ****Члан 1.**

У Закону о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/00, 40/00, 47/02, 38/03 и 66/03), у члану 1. став 1. послје ријечи: "из радног односа" додају се ријечи: "репрезентативност синдиката и послодаваца".

Члан 2.

У члану 5. став 2. брише се.

Члан 3.

У члану 14. став 2. на крају текста послје ријечи: "рад" додају се ријечи: "и сагласност законског заступника".

Члан 4.

У члану 16. додаје се нови ст. 2. и 3. који гласе:

“(2) Уговор о раду на одређено вријеме може се закључити у сљедећим случајевима:

- а) извршавања посла који траје до шест мјесеци;
- б) привременог повећања обима посла;
- в) замјене одсутног радника до годину дана;
- г) обављања посла чије је трајање унапријед одређено природом и врстом посла.

(3) Уговор о раду закључен супротно одредби става 2. овог члана сматра се уговором о раду на неодређено вријеме”.

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 5.

Послије члана 34. додају се потпоглавља 13, 14. и 15. и чл. 34а, 34б, 34в, 34г. и 34д. који гласе:

“13. Обављање послова ван просторија послодавца

Члан 34а.

(1) Уговор о раду може се закључити ради обављања послова ван просторија послодавца.

(2) Уговор о раду који се закључује у смислу става 1. овог члана, поред података из члана 19. овог закона, садржи и:

- а) трајање радног времена;
- б) врсту послова и начин организовања рада;
- в) услове рада и начин вршења надзора над радом радника;
- г) висину плате за обављени рад и рокове исплате;
- д) коришћење и употребу средстава за рад радника и накнаду за њихову употребу;
- ђ) накнаду других трошкова рада и начин њиховог утврђивања;
- е) друга права и обавезе.

(3) Послодавац може да уговори послове ван својих просторија који нису опасни или штетни по здравље радника и других лица и не угрожавају радну средину.

Члан 34б.

Рад ван просторија послодавца радник обавља сам или са члановима своје уже породице, у име и за рачун послодавца.

14. Обављање послова кућног помоћног особља

Члан 34в.

(1) Уговор о раду може се закључити ради обављања послова кућног помоћног особља.

(2) Уговором о раду из става 1. овог члана може се уговорити исплата дијела плате и у природи, под којом се подразумијева обезбјеђивање становања и исхране, односно само обезбјеђивање становања или исхране.

(3) Вриједност дијела давања у природи мора се обавезно изразити у новцу.

(4) Најмањи проценат плате који се обавезно обрачунава и исплаћује у новцу утврђује се уговором о раду и не може бити нижи од 50% од плате запосленог.

(5) Ако је плата уговорена дијелом у новцу, а дијелом у природи, за вријеме одсуствовања са рада уз накнаду плате послодавац је дужан да раднику накнаду плате исплаћује у новцу.

Члан 34г.

(1) Уговори из чл. 34а. и 34в. овог закона региструју се код надлежног органа локалне управе.

(2) Начин и поступак регистрације уговора о раду за обављање послова ван просторија послодавца и послова

кућног помоћног особља прописује министар рада и борачко-инвалидске заштите (у даљем тексту: министар).

15. Обављање послова директора

Члан 34д.

(1) Уговор о раду може се закључити ради обављања послова директора код послодавца ради заснивања радног односа, ако посебним законом није другачије уређено.

(2) Уговор о раду из става 1. овог члана може се закључити на неодређено вријеме и одређено вријеме до истека рока на који је директор изабран, односно постављен.

(3) Међусобна права, обавезе и одговорности директора који није засновао радни однос и послодавца уређују се посебним уговором.

(4) Лице које обавља послове директора из става 3. овог члана има право на накнаду за рад која има карактер плате и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором.

(5) Уговор из ст. 1. и 3. овог члана са директором закључује у име послодавца орган управљања.

(6) Одредбе овог члана примјењују се и на директоре, предсједнике и руководиоце удружења, фондација и организација, ако посебним прописима није другачије одређено.”.

Члан 6.

У члану 68. Закона додаје се нови став 2. који гласи:

“(2) Послодавац је дужан да запосленом достави овјерену фотокопију пријаве на осигурање из става 1. овог члана у року осам дана од дана ступања радника на рад.”.

Члан 7.

Послије члана 82. додаје се потпоглавље 5. и члан 82а. који гласи:

“5. Привремена спријеченост за рад

Члан 82а.

(1) Радник је дужан да најкасније у року три дана од дана наступања привремене спријечености за рад у смислу прописа о здравственом осигурању о томе достави послодавцу потврду надлежног љекара.

(2) У случају теже болести, умјесто радника, потврду послодавцу достављају чланови уже породице или друга лица са којима живи у породичном домаћинству.

(3) Ако радник живи сам, потврду је дужан да достави у року од три дана након престанка разлога због којих није могао да достави потврду.

(4) Љекар је дужан да изда потврду из става 1. овог члана.

(5) Ако послодавац посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада у смислу става 1. овог члана, може да поднесе захтјев надлежном органу установе ради утврђивања здравствене способности радника, у складу са законом.

(6) Начин издавања и садржај потврде о наступању привремене спријечености за рад у смислу прописа о здравственом осигурању споразумно прописује министар у сарадњи са министром здравља и социјалне заштите.”.

Члан 8.

(1) У члану 83. додају се нови ст. 2, 3, 4. и 5. који гласе:

“(2) Радницима се гарантује једнака плата за исти рад или рад исте вриједности који остварују код послодавца.

(3) Под радом исте вриједности подразумијева се рад за који се захтијева исти степен стручне спреме, иста радна способност, одговорност и физички и интелектуални рад.

(4) Одлука послодавца или споразум са радником који нису у складу са ставом 2. овог члана - ништавни су.

(5) У случају повреде права из става 2. овог члана, радник има право да покрене поступак за накнаду штете.”.

(2) Досадашњи став 2. постаје став 6.

Члан 9.

(1) У члану 91. став 2. последије тачке ж) додају се нове тачке з) и и) које гласе:

“з) давање нетачних података и доказа о чињеницама битним за закључивање уговора о раду;

и) насиље на основу пола, дискриминација, узнемиравање и сексуално узнемиравање радника и мобинга”.

(2) Досадашња тачка 9. постаје тачка ј).

Члан 10.

Послије члана 99. додаје се ново поглавље VIIа и чл. 99а, 99б, 99в, 99г, 99д, и 99ђ, који гласе:

“VIIа - ЗАБРАНА ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Члан 99а.

(1) Дискриминација лица из члана 5. овог закона може бити непосредна и посредна.

(2) Непосредна дискриминација, у смислу овог закона, јесте свако поступање узроковано неким од основа из члана 5. овог закона којим се лице које тражи запослење, као и радник ставља у неповољнији положај у односу на друга лица у истој или сличној ситуацији.

(3) Посредна дискриминација, у смислу овог закона, постоји када одређена наизглед неутрална одредба, правило или пракса ставља или би ставила у неповољнији положај у односу на друга лица - лице које тражи запослење, као и радника, због одређене особине, статуса, одређења или убјеђења из члана 5. овог закона.

Члан 99б.

Не сматра се дискриминацијом у смислу члана 5. овог закона прављење разлике у односу на природу посла и услове под којима се обавља, као и пружање посебне заштите одређеним категоријама радника у складу са овим законом, Општим колективним уговором и уговором о раду.

Члан 99в.

(1) Дискриминација из члана 5. овог закона није дозвољена у односу на:

а) услове за запошљавање и избор кандидата за обављање одређеног посла;

б) услове рада и сва права из радног односа;

в) образовање, оспособљавање и усавршавање;

г) напредовање у послу;

д) отказ уговора о раду.

(2) Одредбе уговора о раду којима се утврђује дискриминација по неким од основа из члана 5. овог закона ништавне су.

Члан 99г.

(1) Сва лица су равноправна у поступку запошљавања по основу пола.

(2) Није дозвољена дискриминација заснована по основу пола у поступку запошљавања, трајања радног односа и отказа уговора о раду, осим у случајевима:

а) ако је нормама, правилима или праксом могуће оправдати постизање законитог циља који је пропорционалан предузетим нужним и оправданим мјерама;

б) успостављања специјалних мјера ради постизања једнакости и равноправности полова и елиминације постојеће неједнакости, односно заштите полова по основу биолошког одређења.

Члан 99д.

(1) Није дозвољено узнемиравање и сексуално узнемиравање, насиље по основу пола, као и систематско злостављање радника од послодавца и других запослених (у даљем тексту: мобинг).

(2) Узнемиравање у смислу става 1. овог члана јесте свако нежељено понашање узроковано неким од основа из члана 5. овог закона које има за циљ или представља повреду достојанства лица које тражи запослење, као и радника, а које изазива страх или ствара понижавајуће или увредљиво окружење.

(3) Сексуално узнемиравање, у смислу става 1. овог члана јесте свако вербално или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица које тражи запослење, као и радника у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара понижавајуће или увредљиво окружење.

(4) Насиље на основу пола представља било које дјело које наноси физичку, психичку, сексуалну или економску штету или патњу, као и пријетње таквим дјелима које озбиљно спугавају лица да уживају у својим правима и слободама на принципу равноправности полова, у раду и / или у вези са радом.

(5) Мобинг је специфичан облик понашања на радном мјесту, којим једно или више лица систематски, у дужем временском периоду, психички злоставља или понижава друго лице с циљем угрожавања његовог угледа, части, људског достојанства и интегритета.

(6) Послодавац је дужан предузети ефикасне мјере с циљем спречавања, насиља на основу пола, дискриминације, узнемиравања, сексуалног узнемиравања у раду и / или у вези са радом и мобинга те не смије предузимати никакве мјере према раднику због чињенице да се жалио на насиље, дискриминацију, узнемиравање, сексуално узнемиравање и мобинг.

Члан 99ђ.

(1) У случајевима дискриминације у смислу одредаба чл. 5, 99в, 99г, и 99д. овог закона лице које тражи запослење, као и радник, може да покрене пред надлежним судом поступак за накнаду штете у складу са законом.

(2) У случају спора, терет доказивања да није било дискриминације, односно да је поступишено у складу са законом, уколико лице које тражи запослење, односно лице које је запослено изнесе чињенице које оправдавају сумњу да је послодавац поступио противно одредбама члана 99 д. став 1. овог закона, на послодавцу је.

(3) У случајевима насиља на основу пола, узнемиравања и сексуалног узнемиравања и мобинга, ниједна одредба овог закона не може се тумачити као ограничавање или умањивање права на вођење кривичног или грађанског поступка.

(4) Ако суд утврди да је тужба из става 1. овог члана основана, наложиће послодавцу да тужиоцу успостави и обезбједи остваривање права која су му ускраћена или да плати одговарајућу новчану накнаду.”.

Члан 11.

Послије члана 118. додаје се члан 118а. који гласи:

“Члан 118а.

Послодавац не може раднику да откаже уговор о раду у смислу члана 113. став 1. тачка б). за вријеме трудноће, породилског одсуства, родитељског одсуства и скраћеног рада ради њега дјетета.

Члан 12.

(1) У члану 127. додаје се нови став 4. који гласи:

“4) Право на отпремнину или новчану накнаду радника у другим случајевима престанка радног односа утврђује се колективним уговором.”.

(2) Досадашњи став (4) постаје став (5).

Члан 13.

Послије члана 127. додаје се потпоглавље 9. и чл. 127а, 127б, 127в, 127г, 127д, 127ђ, 127е, 127ж, 127з, 127и, 127ј, 127к, 127л, 127љ, 127м. и 127н, који гласе:

“1. Репрезентативност синдиката

Члан 127а.

Синдикат се сматра репрезентативним:

- а) ако је основан и дјелује на начелима синдикалног организовања и дјеловања;
- б) ако је независан од државних органа и послодаваца;
- в) ако се финансира претежно из чланарине и других сопствених извора;
- г) ако има потребан број чланова на основу приступница у складу са чл. 127б. и 127в. овог закона;
- д) ако је уписан у регистар у складу са законом и другим прописима.

Члан 127б.

Репрезентативним синдикатом код послодавца сматра се већински синдикат који испуњава услове из члана 127а. овог закона и у који је учлањено не мање од 20% запослених од укупног броја запослених код послодавца.

Члан 127в.

(1) Репрезентативним синдикатом у грани или дјелатности сматра се већински синдикат који испуњава услове из члана 127а. овог закона и у који је учлањено не мање од 20% од укупно запослених у тој грани или дјелатности.

(2) Репрезентативним синдикатом на нивоу Републике Српске (у даљем тексту: Република) сматра се већински синдикат који испуњава услове из члана 127а. став 1. т. а), б), в) и д) овог закона и у који је учлањено не мање од 20% од укупно запослених у Републици, према подацима Републичког завода за статистику.

2. Репрезентативност удружења послодавца

Члан 127г.

Удружење послодавца сматра се репрезентативним:

- а) ако је уписано у регистар у складу са законом;
- б) ако има потребан број запослених код послодавца - чланова удружења послодавца у складу са чланом 127д. овог закона.

Члан 127д.

Репрезентативним удружењем послодавца у смислу овог закона сматра се удружење послодавца у које је учлањено не мање од 20% послодавца од укупног броја послодавца у привредним гранама или дјелатностима, на нивоу Републике, под условом да ти послодавци запошљавају не мање од 20% запослених од укупног броја запослених у привредним гранама или дјелатности на нивоу Републике.

3. Утврђивање репрезентативности синдиката и послодавца

Члан 127ђ.

(1) Репрезентативност синдиката код послодавца утврђује послодавац у присуству представника заинтересованих синдиката у складу са овим законом.

(2) Синдикат може да поднесе захтјев за утврђивање репрезентативности Одбору за утврђивање репрезентативности синдиката и удружења послодавца (у даљем тексту: Одбор):

- а) ако му није утврђена репрезентативност у смислу става 1. овог члана у року од 15 дана од дана подношења захтјева;
- б) ако сматра да репрезентативност синдиката није утврђена у складу са овим законом.

(3) Репрезентативност из става 2. овог члана на приједлог Одбора утврђује министар.

Члан 127е.

Репрезентативност синдиката на нивоу Републике, односно у грани или дјелатности и репрезентативност удружења послодавца на нивоу Републике, односно у грани или дјелатности, утврђује министар на приједлог Одбора, у складу са овим законом.

Члан 127ж.

(1) Одбор чине по три представника Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), репрезентативног синдиката и репрезентативног удружења послодавца, који се именују на четири године.

(2) Представнике Владе именује Влада на приједлог министра, а представнике синдиката и удружења послодавца именују репрезентативни синдикати и удружења послодавца.

(3) Административно - стручне послове за Одбор обавља министарство надлежно за послове рада, које сноси и трошкове рада Одбора.

(4) Чланство у Одбору по правилу ће одражавати равноправну заступљеност полова.

Члан 127з.

(1) Захтјев за утврђивање репрезентативности у смислу члана 127ђ. став 1. овог закона синдикат подноси послодавцу.

(2) Уз захтјев се подноси доказ о испуњавању услова репрезентативности из члана 127а. став 1. т. г) и д).

(3) У поступку утврђивања репрезентативности синдиката код послодавца учествују и представници синдиката основаних код послодавца.

(4) О захтјеву послодавац одлучује рјешењем на основу поднесених доказа о испуњавању услова репрезентативности, у року од 15 дана од дана подношења захтјева.

Члан 127и.

(1) Захтјев за утврђивање репрезентативности у смислу чл. 127в. и 127д. овог закона синдикат, односно удружење послодавца, подноси Одбору.

(2) Уз захтјев се подноси доказ о испуњавању услова репрезентативности из чл. 127а., 127в., 127г., 127д., те изјава лица овлашћеног за заступање синдиката, односно послодавца, о броју чланова.

(3) Укупан број запослених и послодавца на територији Републике, односно у грани или дјелатности утврђује се на основу података Републичког завода за статистику, односно другог органа који води одговарајућу евиденцију.

(4) Укупан број запослених код послодавца утврђује се на основу потврде послодавца.

(5) Послодавац је дужан да на захтјев синдиката изда потврду о броју запослених.

Члан 127ј.

Поступак за утврђивање репрезентативности синдиката и удружења послодавца спроводи се у складу са одредбама Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, број 13/02).

4. Преиспитивање утврђене репрезентативности

Члан 127к.

(1) Синдикат, послодавци и удружење послодавца могу поднијети након годину дана захтјев за преиспитивање утврђене репрезентативности, уколико сматрају да су промијењене чињенице на основу којих је утврђена репрезентативност.

(2) Преиспитивање репрезентативности синдиката код послодавца, утврђене рјешењем послодавца, односно министра, покрене се на захтјев послодавца или на захтјев

другог синдиката код тог послодавца. Захтјев за преиспитивање може поднијети и грански синдикат у који је уклањен синдикат код послодавца.

(3) Захтјев за преиспитивање репрезентативности синдиката на нивоу Републике, гране или дјелатности може да поднесе синдикат основан на истом нивоу синдиката чија репрезентативност се преиспитује.

(4) Захтјев за преиспитивање репрезентативности удружења послодаваца на нивоу Републике, гране или дјелатности може да поднесе удружење послодаваца основано на нивоу удружења послодаваца чија репрезентативност се преиспитује.

Члан 127л.

(1) Захтјев за преиспитивање репрезентативности синдиката основаног на нивоу послодавца подноси се послодавцу код којег је основан синдикат.

(2) У захтјеву се наводи назив синдиката, број акта о регистрацији, разлози због којих се захтјева преиспитивање репрезентативности и докази који на то указују.

(3) Послодавац је дужан да у року од осам дана од дана пријема захтјева исти достави синдикату чија репрезентативност се преиспитује ради доказивања постојеће репрезентативности у складу са овим законом.

(4) Синдикат је дужан да у року од 15 дана од дана пријема захтјева из става 3. овог члана достави послодавцу доказе о испуњавању услова репрезентативности.

Члан 127љ.

(1) Захтјев за преиспитивање репрезентативности синдиката, односно удружења послодаваца на нивоу Републике, гране или дјелатности подноси се Одбору и садржи ниво оснивања, број акта о регистрацији и доказе који на то указују.

(2) Одбор је дужан у року од 15 дана од дана пријема захтјева исти доставити синдикату, односно удружењу послодаваца чија репрезентативност се преиспитује ради доказивања постојеће репрезентативности у складу са овим законом.

(3) Синдикат, односно удружење послодаваца дужни су да у року од 30 дана од дана пријема захтјева од стране Одбора доставе доказе о испуњавању услова репрезентативности.

(4) О основаности захтјева из члана 127л. и овог члана, на приједлог Одбора, одлучује министар.

Члан 127м.

Репрезентативни синдикат и репрезентативно удружење послодаваца учествују у процесу колективног преговарања, социјалном дијалогу и консултацијама са партнерима на нивоу свог организовања и дјеловања.

Члан 127н.

Рјешење о репрезентативности и о губитку репрезентативности синдиката на нивоу Републике, гране или дјелатности, као и рјешење о репрезентативности и о губитку репрезентативности удружења послодаваца објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 14.

У члану 150. став 3. мијења се и гласи:

“Инспектор рада, када у вршењу инспекцијског надзора утврди да је послодавац учинио прекршај из става 2. тачка в) овог члана изрећи, ће мјеру забране рада док се не заврши поступак по пријави за прекршај.”.

Члан 15.

У члану 160. додаје се нови став 2. који гласи:

“(2) Прописе из чл. 34г. и 82а. овог закона донијеше министар у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 16.

Послије члана 166. додаје се нови члан 166а. који гласи:

“Члан 166а.

Репрезентативност синдиката и удружења послодаваца на нивоу Републике након ступања на снагу овог закона утврдиће посебна комисија, састављена од по три представника Владе, синдиката и удружења послодаваца организованих на нивоу Републике, коју именује Влада на приједлог Економско-социјалног савјета.”.

Члан 17.

Овлашћује се Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске да утврди пречишћени текст Закона о раду.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-387/07
1. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

286

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама Закона о пензијском и инвалидском осигурању није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-218/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Милан Јелић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

Члан 1.

У Закону о пензијском и инвалидском осигурању - Пречишћени текст (“Службени гласник Републике Српске”, број 106/05) члан 25. став 3. мијења се и гласи:

“Одредбе става 2. овог члана ће се примјењивати до 31. децембра 2007. године.”.

Члан 2.

У члану 43. став 2. мијења се и гласи:

“Докуп стажа у смислу става 1. овог члана може се вршити до 31. децембра 2007. године.”.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-392/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

287

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРАВИМА БОРАЦА, ВОЈНИХ ИНВАЛИДА И ПОРОДИЦА ПОГИНУЛИХ БОРАЦА ОДБРАМБЕНО-ОТАЦБИНСКОГ РАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отацбинског рата Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отацбинског рата Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-221/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРАВИМА БОРАЦА, ВОЈНИХ ИНВАЛИДА И ПОРОДИЦА ПОГИНУЛИХ БОРАЦА ОДБРАМБЕНО-ОТАЦБИНСКОГ РАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отацбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 46/04 и 53/04) у члану 4. став 3. и члану 11. став 2. бришу се ријечи: "на територији Босне и Херцеговине".

Члан 2.

Послије члана 12. додаје се нови члан 12а. који гласи:

"Члан 12а.

(1) На захтјев родитеља и чланова уже породице борца који је умро или погинуо без своје кривине за вријеме одобреног одсуства из јединице признаће се право на посебно мјесечно примање у висини од по 20% од основице из члана 16. овог закона.

(2) Право из става 1. овог члана може се признати и родитељима и члановима уже породице борца који је извршио самоубиство, уколико не могу остварити статус породице погинулог борца и права по основу тог статуса.

(3) Лицима из ст. 1. и 2. овог члана може се признати и право на здравствено осигурање, односно здравствену заштиту у обиму предвиђеном за радника осигураника, под условом да не могу бити осигурани ни по ком другом основу."

Члан 3.

(1) У члану 18. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Статус борца прве категорије имају и борци који су до 19. јуна 1996. године одликовани неким од одликовања за испољену личну храброст у рату, без обзира на дужину и услове ангажовања."

(2) У истом члану у ставу 3. иза двотачке додају се ријечи: "Орден Немањиха" и запета.

Члан 4.

У члану 28. став 5. мијења се и гласи:

"(5) Ако Борачка организација да негативно мишљење или ако надлежни орган оцијени да се ствар не може ријешити без ревизије увјерења, покренуће поступак ревизије у смислу члана 127. овог закона."

Члан 5.

Послије члана 28. додаје се нови члан 28а. који гласи:

"Члан 28а.

Одредбе чл. 17. до 28. овог закона не односе се на погинуле борце."

Члан 6.

(1) У члану 29. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Лица из члана 2. став 4. овог закона којима није признат статус у смислу става 1. овог члана могу поднијети захтјев за признавање статуса борца. О захтјеву рјешава орган из члана 28. став 1. овог закона, по правилима управног поступка."

(2) У истом члану додаје се нови став 3. који гласи:

"(3) Као доказно средство у поступку из става 2. овог члана не могу се искључиво користити изјаве странке и / или свједока."

Члан 7.

Члан 31. мијења се и гласи:

"Члан 31.

(1) Борачки додаток је годишње новчано примање које борци из члана 2. ст. 1. и 2. овог закона остварују по основу ангажовања у рату у зони борбених дејстава.

(2) Поступак, услови и приоритети за остваривање права на борачки додаток регулисаће се посебним прописом Владе Републике Српске."

Члан 8.

(1) У члану 32. у ставу 1. иза ријечи: "борби" додају се ријечи: "до 19. јуна 1996. године".

(2) У истом члану став 3. мијења се и гласи:

"(3) Новчана накнада за орден и Партизанску споменицу износи 70% од основице из члана 16. овог закона, а за медаљу 50% од исте основице, без обзира да ли борац има једно или више одликовања и исплаћује се у првом кварталу текуће, за претходну годину."

Члан 9.

У члану 33. у ставу 1. ријеч: "није" замјењује се ријечима: "не може бити".

Члан 10.

У члану 42. додаје се нови став 3. који гласи:

"(3) Изузетно од одредбе става 2. овог члана, износ личне инвалидине за инвалида друге категорије који нема право на додатак за његу и помоћ одређује се у проценту 100% од основице."

Члан 11.

У члану 43. став 2. брише се.

Члан 12.

Члан 50. мијења се и гласи:

"Члан 50.

(1) Војни инвалид који не може бити осигуран ни по ком основу има право на здравствено осигурање, односно право на здравствену заштиту у обиму предвиђеном за радника осигураника.

(2) Право на здравствену заштиту остварује се у складу са прописима из области здравствене заштите.

(3) Војни инвалид је ослобођен трошкова личног учешћа у трошковима здравствене заштите по овом закону, осим ако не испуњава услове за то право по Закону о здравственом осигурању и прописима који слиједи из тог закона."

Члан 13.

Члан 51. мијења се и гласи:

“Члан 51.

Војни инвалид има право на ортопедска и друга помагала у складу са прописима из области здравства.”.

Члан 14.

Члан 52. мијења се и гласи:

“Члан 52.

(1) Војни инвалид има право на бањско и климатско лијечење у складу са прописима из области здравства.

(2) Министарство рада и борачко-инвалидске заштите (у даљем тексту: Министарство) може организовати бањску рехабилитацију ратних војних инвалида, по посебном програму, који доноси уз сагласност Владе Републике Српске.”.

Члан 15.

(1) У члану 58. у ставу 1. додају се нове т. 5. до 7. које гласе:

“5. накнаду породици одликованог борца,
6. накнаду трошкова сахране ексхумираног борца,
7. бањско и климатско лијечење”.

Досадашње т. 5. до 9 постају т. 8. до 12.

(2) У истом члану у ставу 2. ријеч: “четврте” замјењује се ријечју: “шесте”.

Члан 16.

(1) У члану 59. у ставу 2. у тачки 1. број: “60” замјењује се бројем: “55”, на оба мјеста, а на крају текста тачка и запета замјењују се запетом и додају ријечи: “из те заједнице”.

(2) У истом ставу у тачки 2. број: “15” замјењује се бројем “18”, у цијелом тексту.

Члан 17.

(1) У члану 61. у ставу 1. ријеч: “четврте” замјењује се ријечју: “шесте”.

(2) У истом члану ст. 3. и 4. мијењају се и гласе:

“3) Ако право на породичну инвалиднину оствари више чланова породице, износ породичне инвалиднине добије се тако што се на основни износ из става 1, односно става 2. овог члана додаје половина тог износа за сваког додатног члана породице.

(4) У случају из става 3. овог члана сваком од корисника припада једнак дио од укупног износа инвалиднине.”.

Члан 18.

У члану 63. став 1. иза ријечи: “дјецe” додаје се запета и ријечи: “брачни друг погинулог борца који нема дјеце или су дјеца неспособна за привређивање”.

Члан 19.

Члан 64. мијења се и гласи:

“Члан 64.

(1) Члан породице погинулог борца и члан породице умрлог војног инвалида од прве до шесте категорије - корисник породичне инвалиднине који не може бити осигуран ни по ком основу има право на здравствено осигурање, односно право на здравствену заштиту у обиму предвиђеном за радника осигураника.

(2) Право на здравствену заштиту остварује се у складу са прописима из области здравствене заштите.

(3) Члан породице погинулог борца и члан породице умрлог војног инвалида од прве до шесте категорије - корисник породичне инвалиднине ослобођен је трошкова личног учешћа у трошковима здравствене заштите по овом закону, осим ако не испуњавају услове за то право по Закону о здравственом осигурању и прописима који сљеде из тог закона.”.

Члан 20.

(1) У члану 65. у ставу 2. ријечи: “породице несталог борца као и” бришу се.

(2) У истом члану додаје се нови став 3. који гласи:

“3) Остала питања у вези са остваривањем права на накнаду трошкова изградње надгробног споменика регулисаће се посебним прописом из члана 106. овог закона.”.

Члан 21.

Иза члана 65. додају се нови одјелјци 5, 6. и 7. и нови чл. 65а., 65б. и 65в., који гласе:

“5. Право на накнаду породици одликованог борца

Члан 65а.

(1) Породица погинулог борца који је до 19. јуна 1996. године одликован неким од одликовања из члана 32. став 2. овог закона има право на новчану накнаду.

(2) Накнада из става 1. овог члана исплаћује се у висини и на начин прописан у члану 32. став 3. овог закона.

(3) Ако су право на породичну инвалиднину остварили и родитељи и чланови уже породице погинулог борца, накнада износи по 35% од основице из члана 16. овог закона за орден и Партизанску споменицу, односно 25% од исте основице за медаљу.

(4) Ако право на накнаду из ст. 1. до 3. овог члана оствари више чланова породице, сваком од корисника припада једнак дио од укупног износа накнаде.

6. Право на накнаду трошкова сахране ексхумираног борца

Члан 65б.

Породица погинулог борца који је ексхумиран и идентификован има право на накнаду трошкова сахране, у складу са посебним прописом из члана 106. овог закона.

7. Право на бањско и климатско лијечење

Члан 65в.

(1) Члан породице погинулог борца - корисник породичне инвалиднине има право на бањско и климатско лијечење у складу са прописима из области здравства.

(2) Министарство може организовати бањску рехабилитацију чланова породице погинулог борца по посебном програму који доноси уз сагласност Владе Републике Српске.”.

Одјелјци 5. до 9. постају одјелјци 8. до 11.

Члан 22.

У члану 72. додаје се нови став 4. који гласи:

“4) Ако корисник не пријави промјену која је од утицаја на остваривање права, исплата примања ће се обуставити све док корисник не пријави промјену, без права на неисплаћена примања.”.

Члан 23.

Члан 74. брише се.

Члан 24.

У члану 76. у ставу 1. иза ријечи: “брак”, запета се замјењује тачком, а остатак текста брише се.

Члан 25.

У члану 77. додаје се нови став 2. који гласи:

“2) Одредба става 1. овог члана не односи се на дјецу.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 26.

(1) У члану 79. у ставу 1. ријечи: “о правима” замјењују се ријечима: “о статусу и правима”.

(2) У истом члану додају се нови ст. 2, 3. и 4. који гласе:

“(2) По жалби на рјешење органа из става 1. овог члана рјешава Министарство.

(3) Министар може овластити стручно службено лице у Министарству да доноси рјешења за чије је доношење по овом закону надлежно Министарство.

(4) Жалба не одлаже извршење рјешења.”.

Члан 27.

У члану 80. додаје се нови став 5. који гласи:

“(5) Изузетно од одредбе става 4. овог члана, ако је борац био у заробљеништву, медицинска документација о болести не може бити старија од годину дана од дана отпуштања из оружаних снага, односно од дана престанка околности заробљеништва.”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 28.

Послије члана 83. додаје се нови члан 83а. који гласи:

“Члан 83а.

(1) Од дана преузимања одговарајућих евиденција, увјерење о дужини ангажовања борца издаје надлежни општински / градски орган управе, на основу тих евиденција усаглашених са Министарством.

(2) Увјерење о чињеницама из члана 80. став 2., члана 81. став 1. и члана 83. овог закона, од дана преузимања одговарајућих евиденција, издаје Министарство.”.

Члан 29.

(1) У члану 84. у ставу 1. ријечи: “право на ортопедска и друга помагала” бришу се.

(2) У истом члану додаје се нови став 2. који гласи:

“(2) Надлежне лјкарске комисије могу дати и оцјену способности за рад, ако је та способност услов за остваривање права по овом закону.”.

Члан 30.

У члану 87. став 1. брише се.

Члан 31.

(1) У члану 88. у ставу 1. ријечи: “до 87.” замјењују се ријечима: “и 86.”.

(2) У истом члану додаје се нови став 3. који гласи:

“(3) Министар може одлучити да се вршење послова свих или појединих лјкарских комисија из чл. 85. и 86. овог закона, као и послова установе из става 1. овог члана, повјери специјализованој здравственој установи која у потпуности испуњава услове за вршење тих послова.”.

Члан 32.

Послије члана 88. додаје се нови члан 88а. који гласи:

“Члан 88а.

(1) Ако лице неоправдано не приступи на преглед или на други начин онемогући да лјкарска комисија из чл. 85. и 86. или медицинска установа из члана 88. овог закона да налаз и мишљење, сматраће се да је одустало од захтјева, па ће се поступак обуставити, односно обуставиће се исплата мјесечних примања.

(2) Лице коме је обустављена исплата примања у смислу става 1. овог члана нема право на неисплаћена примања, а исплата ће се наставити од дана када оно приступи на преглед, односно када омогући давање налаза и мишљења.”.

Члан 33.

Члан 89. мијења се и гласи:

“Члан 89.

(1) Рјешење којим се признаје статус и право на мјесечно примање, рјешење којим се признаје право на здравствену заштиту и рјешење којим се одликованом борцу признаје статус борца и право на накнаду подијежу ревизији.

(2) Министарство може вршити ревизију и рјешења која не подлијежу обавезној ревизији у смислу става 1. овог члана.

(3) Ревизија не одлаже извршење рјешења, осим рјешења донијетог у смислу члана 90. став 3. овог закона, рјешења којим је странци повећан проценат инвалидитета у смислу члана 93. овог закона и рјешења донијетог у смислу члана 94. овог закона.

(4) Ревизију врши Министарство.

(5) Ако је против рјешења донијетог у првом степену изјављена жалба, о ревизији и жалби рјешава се истим рјешењем.

(6) Ако против рјешења из ст. 1. и 2. овог члана није изјављена жалба, првостепени орган ће доставити на ревизију рјешење, заједно са списима предмета, у року који одреди Министарство.”.

Члан 34.

У члану 90. став 5. брише се.

Члан 35.

У члану 92. ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 36.

Члан 95. мијења се и гласи:

“Члан 95.

(1) Коначно рјешење о статусу и правима по овом закону може се укинути по праву надзора и по протеклу рока предвиђеног Законом о општем управном поступку, ако је њиме очигледно повријеђен закон у корист појединца, а на штету Републике Српске.

(2) Коначно рјешење у управном поступку којим је појединцу утврђено новчано примање на које није имао право или му је утврђено новчано примање у већем износу од износа који му припада може се по службеној дужности у свако доба огласити ништавним, дјелимично или у цијелости.”.

Члан 37.

Члан 100. мијења се и гласи:

“Члан 100.

Трошкове органа у поступку за остваривање статуса и права по овом закону сноси орган који води поступак.”.

Члан 38.

(1) У члану 106. ст. 1. до 3. ријечи: “ће донијети” замјењују се ријечју: “доноси”.

(2) У истом члану додаје се нови став 4. који гласи:

“(4) Министар по потреби доноси и друге прописе у циљу спровођења овог закона.”.

Члан 39.

(1) У члану 109. у ставу 1. ријечи: “изузев средстава за борачки додатак” бришу се.

(2) У ставу 2. истог члана ријеч: “мјесечних” брише се.

Члан 40.

Члан 110. брише се.

Члан 41.

Члан 111. мијења се и гласи:

“Члан 111.

(1) Средства за здравствено осигурање и средства за накнаду трошкова личног учешћа у остваривању здравствене заштите по овом закону обезбјеђују се из буџета Републике Српске.

(2) Основица и стопа за обрачун доприноса за здравствено осигурање корисника по овом закону утврђује се Законом о доприносима.”.

Члан 42.

Брише се Глава једанаеста: “ПРИМЈЕНА ОДРЕДБИ ЗАКОНА ЗА ВРИЈЕМЕ РАТНОГ СТАЊА”.

Досадашње главе 12. и 13. постају главе 11. и 12.

Члан 43.

Члан 123. мијења се и гласи:

“Члан 123.

Одговорно лице у првостепеном органу казниће се за прекршај новчаном казном од 500 до 1.500,00 КМ:

1. ако у року не достави Министарству рјешење на ревизију (члан 89. став 6. овог закона),

2. ако изврши рјешење прије ревизије (члан 89. став 3. овог закона),

3. ако благовремено не покрене поступак по службеној дужности за доношење новог рјешења о праву војног инвалида, односно члана породице погинулог борца коме је право признато привремено (члан 92. овог закона),

4. ако не донесе у року рјешење о превођењу (члан 126. овог закона),

5. ако не поступи по коначном рјешењу Министарства, односно ако не изврши то рјешење,

6. ако не достави списе предмета ради одговора на тужбу у року који одреди Министарство.”.

Члан 44.

(1) У члану 126. став 1. ријечи: “у року од 18 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона” замјенују се ријечима: “до 31. децембра 2007. године”.

(2) У истом члану став 2. на крају текста умјесто тачке става 3. запета и додају ријечи: “као и право на здравствену заштиту”.

(3) У истом члану додаје се нови став 3. који гласи:

“(3) Министарство може наложити превођење рјешења којим се признаје статус и врши категоризација борца, те одредити рок за превођење. У поступку превођења обавезно се тражи мишљење Борачке организације о условима ангажовања борца, а посебно о дужини ангажовања у зони борбених дејстава.”.

Досадашњи ст. 3. до 5. постају ст. 4. до 6.

Члан 45.

Члан 127. мијења се и гласи:

“Члан 127.

(1) Министарство по службеној дужности или на захтјев првостепеног органа врши ревизију спорних и сумњивих увјерења о дужини ангажовања у оружаним снагама и увјерења о околностима погибје, смрти и нестанка, односно рањавања, озљеђивања и повређивања припадника оружаних снага. Борачка организација Републике Српске и Републичка организација породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила Републике Српске могу дати иницијативу за ревизију увјерења.

(2) Ревидирано увјерење представља доказни основ за рјешавање у управним стварима, како у редовном поступку, тако и по ванредним правним средствима.

(3) Странка може оспоравати ревидирано увјерење само у оквиру поступка у коме се то увјерење употребило као доказно средство.”.

Члан 46.

Члан 128. мијења се и гласи:

“Члан 128.

(1) О захтјеву странке за признавање војног ангажовања у рату и захтјеву за утврђивању чињенице рањавања, повређивања или озљеђивања у том периоду рјешава Министарство.

(2) Захтјев са доказима подноси се путем општинског / градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту, који врши претходно усаглашавање са Министарством. Ако се испостави да се ради о спорном или непокривеном ангажовању, спис се доставља Министарству на даљи поступак.

(3) У поступку из става 1. овог члана као доказно средство не може се употрежити изјава странке, а изјаве свједока саме за себе не сматрају се довољним.

(4) Против рјешења из става 1. овог члана не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор.”.

Члан 47.

Послије члана 128. додају се нови чл. 128а. и 128б. који гласе:

“Члан 128а.

(1) Лице које је стекло право на мјесечно примање по прописима бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, односно Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине и користило га у Федерацији Босне и Херцеговине или у некој од држава у окружењу може наставити да користи право под општим условима из чл. 14. и 15. овог закона и додатним условима:

1. да није дошло до застаре самог права,

2. да има пребивалиште у Републици Српској.

(2) Под условима из става 1. овог члана може наставити да користи право и лице које је стекло право на мјесечно примање по прописима Републике Српске, па га је престало користити због остваривања права у Федерацији Босне и Херцеговине или у некој од држава у окружењу, или због одласка у иностранство.

(3) Лице из ст. 1. и 2. овог члана може користити само право предвиђено овим законом.

Члан 128б.

Статус и права предвиђена овим законом не могу се остварити поводом околности вршења војне службе послје 31. децембра 2005. године.”.

Члан 48.

(1) Лице које је закаснило са захтјевом за остваривање статуса, односно права која се стичу по основу ране, повреде, озљеде, болести или смрти до дана ступања на снагу овог закона може поднијети захтјев без временског ограничења.

(2) Одредба става 1. овог члана односи се и на лица која су ступањем на снагу овог закона стекла могућност за остваривање статуса, односно права, као и на лица која нису подносила захтјев по том основу.

Члан 49.

(1) Влада ће донијети пропис о поступку, условима и приоритетима за остваривање права на борачки додатак у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Органи који су донијели рјешење о праву на додатак уз пензију и органи који су донијели рјешење о праву на борачки додатак по Закону о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца (“Службени гласник Републике Српске”, број 35/99) дужни су да та рјешења ускладе са Законом о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 46/04 и 53/04).

(3) Лице коме престане право услед примјене одредби става 2. овог члана може поднијети захтјев за признавање права на борачки додатак у складу са чланом 31. овог закона и прописом из става 1. овог члана.

Члан 50.

Овлашћује се Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске да утврди пречишћени текст Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

Члан 51.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-389/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

288

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНОЈ СЛУЖБИ У УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о административној служби у управи Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о административној служби у управи Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-219/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНОЈ СЛУЖБИ У УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о административној служби у управи Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 16/02, 62/02, 38/03, 42/04 и 49/06) последице члана 55. додаје се члан 55-а. и гласи:

“Члан 55-а.

Екстерни премјештај и распоређивање државног службеника из органа државне управе у институцију Босне и Херцеговине може се вршити у случају када је основана нова институција Босне и Херцеговине по основу преноса надлежности са Републике Српске на Босну и Херцеговину или када Босна и Херцеговина, у складу са Уставом, преузме надлежности које је до тада обављала Република Српска.

Поступак пријема у радни однос путем екстерног премјештаја из става 1. овог члана може се уредити законом Босне и Херцеговине. Када се поступком пријема у радни однос спроведеним на основу закона Босне и Херцеговине не обезбиједи довољан број кандидата за премјештај из Републике Српске у институцију Босне и Херцеговине, орган државне управе предлаже руководиоцу институције Босне и Херцеговине да орган државне управе распореди државног службеника, односно службенике у ту институцију. Уколико државни службеник не прихвати радно мјесто на које се распоређује, проглашава се прекобројним и остварује права везана за тај статус прописана законом.

Изузетно од става 1. члана 56. овог закона, прекобројни државни службеник из става 2. овог члана не може се запослити на радно место у истом органу државне управе.

Државни службеници који се премјештају и распоређују на основу овог члана не остварују права везана за престанак радног односа прописана законом.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-391/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

289

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДИ

Проглашавам Закон о допуни Закона о пољопривреди, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 28. фебруара 2007. године - а Вијеће народа 13. марта 2007. године потврдило да усвојеним Законом о допуни Закона о пољопривреди није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-216/07
19. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН

О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДИ

Члан 1.

У Закону о пољопривреди (“Службени гласник Републике Српске”, број 70/06) у члану 58. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

“(2) Изузетно од одредби члана 26. став 1. и члана 28. овог закона, пољопривредна газдинства у Републици Српској која нису уписана у регистар право на подстицајна средства у пољопривреди могу остварити најкасније до 31. децембра 2007. године.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-394/07
28. фебруара 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

290

На основу члана 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 8. марта 2007. године, донијела је

УРЕДБУ

О САДРЖАЈУ, КОРИШЋЕЊУ И ОДРЖАВАЊУ ЦЕНТРАЛНОГ РЕГИСТРА КАДРОВА

Члан 1.

Уредбом о садржају, коришћењу и одржавању Централног регистра кадрова (у даљем тексту: Уредба) уређује се садржај, као и начин коришћења и одржавања Централног регистра кадрова успостављен од Агенције за државну управу Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) у складу са Законом о административној служби у управи Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 16/02, 62/02, 38/03, 42/04 и 49/06).

Члан 2.

(1) Агенција спроводи активности планирања, развоја, примјене, одржавања, модификације и унапређивања Централног регистра кадрова.

(2) Агенција спроводи мјере сигурности заштите података, метода процесирања података, неовлашћеног коришћења и измена, уништења, општења и кварова информационог система.

(3) Агенција ће одржавати софтвер и централни сервер система.

Члан 3.

(1) Подаци унесени у Централни регистар кадрова сматрају се личним подацима и налазе се под заштитом у складу са Законом о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", број 49/06).

Члан 4.

(1) Централни регистар кадрова води се као информатичка база података.

(2) У Централни регистар кадрова уписују се сљедећи подаци о државним службеницима:

- а) лични подаци,
- б) лична документација,
- в) радни однос,
- г) радно искуство,
- д) образовање и стручно усавршавање,
- ђ) оцјенивање,
- е) напредовање,
- ж) одмори и одсуства,
- з) плате, накнаде и награде,
- и) дисциплинске мјере и материјална одговорност,
- ј) подаци у вези са престанком радног односа.

(3) Централни регистар кадрова садржи и податке о организационој структури државне управе, радним мјестима у државној управи како су дефинисана правилницима о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста републичких органа управе, као и друге податке одређене законом и другим прописом.

Члан 5.

(1) Одредбе члана 4. ове уредбе односе се и на остале запослене у републичким органима управе.

Члан 6.

(1) Агенција за државну управу уступиће Секретаријату Владе Републике Српске, министарствима, републичким управама и републичким управним организацијама (у даљем тексту: републички органи управе) на коришћење Централни регистар кадрова.

(2) Приступ подацима свих републичких органа управе из Централног регистра кадрова имају: предсједник Владе, Министарство управе и локалне самоуправе, Министарство финансија и Агенција.

(3) Републички органи управе имају приступ подацима само за запослене у свом органу.

(4) Приступ Централном регистру кадрова имаће овлашћени државни службеници републичког органа управе посредством смарт картица, које ће бити додијелене од Агенције.

(5) Сваки државни службеник има право на увид у оне податке који се односе само на њега.

Члан 7.

(1) Републички органи управе одговорни су за тачност и ажурност својих података у Централном регистру кадрова.

(2) Републички органи управе дужни су да врше дневну ажурност Централног регистра кадрова, као и да Агенцију обавијесте о унесеним статусним промјенама у року од осам дана након наступања промјене.

Члан 8.

(1) Руководиоци републичких органа управе одредиће лице за унос података и коришћење Централног регистра кадрова и о томе обавијестити Агенцију.

Члан 9.

(1) Након ступања на снагу ове уредбе, Агенција за државну управу донијеће у року од 15 дана План заштите података и Кориснички приручник.

(2) Републички органи управе дужни су да, у року од 30 дана након ступања на снагу ове уредбе, ажурирају податке о својим запосленим у Централном регистру кадрова.

Члан 10.

(1) Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-361/07
8. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

291

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), члана 9. став 2. Закона о агенцијама за обезбјеђење лица и имовине и приватној детективској дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/02, 92/05 и 91/06) и члана 2. став 1. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 75/04), Влада Републике Српске, на сједници од 8. марта 2007. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ОСНИВАЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ОБЕЗБЈЕЂЕЊЕ ЛИЦА И ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Оснива се Јавно предузеће за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске, ради обезбјеђења објеката за потребе органа државне власти и представничке, односно извршне органе општина, градова и Републике и штитених личности (у даљем тексту: Предузеће).

II

(1) Предузеће, из тачке I ове одлуке, пословаће под фирмом: Јавно предузеће за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске.

(2) Скраћена ознака фирме је: ЈП ЗОЛИ РС.

(3) Сједиште Предузећа је у Бањој Луци, Улица хварска бб.

(4) Предузеће може, по указаној потреби, организovati пословне јединице ван сједишта Предузећа.

III

Својство правног лица Предузеће стиче уписом у судски регистар.

IV

Основни капитал Предузећа је државни и износи 50.000,00 КМ.

V

(1) Предмет пословања Предузећа је:
- 74.600 - заштитне дјелатности.

(2) Предузеће може да, без уписа у судски регистар, обавља и друге дјелатности које служе дјелатности уписаној у регистар, а које се уобичајено обављају уз те дјелатности у мањем обиму или повремено.

VI

(1) Органи управљања и руковођења Предузећем су:

- а) Скупштина Предузећа,
- б) Надзорни одбор,
- в) Управа (менаџмент).

(2) Функцију Скупштине Предузећа врши Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(3) Чланове Надзорног одбора именује Влада, након спроведеног јавног конкурса и приједлога Комисије за избор.

(4) Надзорни одбор именује Управу Предузећа, након спроведеног јавног конкурса и приједлога Комисије за избор.

VII

(1) Надзорни одбор Предузећа састоји се од 3 (три) члана.

(2) Надлежност органа управљања Предузећем утврђује се статутом, а у складу са законима.

VIII

Влада ће именовати чланове Привременог надзорног одбора, у року од осам дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

IX

До именовања управе Предузећа, Привремени надзорни одбор Предузећа ће донијети одлуку о именовању вршиоца дужности директора Предузећа.

X

Статут Предузећа ће се донијети у року од 30 дана од дана именовања Надзорног одбора, уз сагласност Владе.

XI

Ово одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-373/07
8. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

292

На основу члана 34. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 8. марта 2007. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА РАДНЕ ГРУПЕ ЗА ИЗРАДУ ПРИЈЕДЛОГА СТАТУТА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ОБЕЗБЈЕЂЕЊЕ ЛИЦА И ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Именују се чланови Радне групе за израду Приједлога статута Јавног предузећа за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске:

1) Индира Рогоћ - Министарство унутрашњих послова,

2) Ранко Бакић - Министарство правде,

3) Жељко Ђулум - Министарство финансија.

2. За координатора Радне групе именује се Индира Рогоћ.

3. Задатак Радне групе, из тачке 1. овог рјешења, јесте да, у року од 30 дана од дана регистрације Предузећа, припреми Приједлог статута Јавног предузећа за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-374/07
8. марта 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

282	Закон о јавном реду и миру	1
283	Закон о условима продаје акција предузећа из области нафтне индустрије Републике Српске	4
284	Закон о финансирању послова премјера и успостављања катастра непокретности	5
285	Закон о измјенама и допунама Закона о раду ..	5
286	Закон о измјенама Закона о пензијском и инвалидском осигурању	9
287	Закон о измјенама и допунама Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске	10

288	Закон о измјенама и допунама Закона о административној служби у управи Републике Српске	14
289	Закон о допуни Закона о пољопривреди	14

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

290	Уредба о садржају, коришћењу и одржавању Централног регистра кадрова	14
291	Одлука о оснивању Јавног предузећа за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске	15
292	Рјешење о именовању чланова Радне групе за израду Приједлога статута Јавног предузећа за обезбјеђење лица и имовине Републике Српске	16

ОГЛАСНИ ДИО	16 страна
-------------------	-----------